Р Е Ш Е Н И Е
№ 2357

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 19 състав,** в публично заседание на 26.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **609** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. А., гражданин на Н., с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № УП-124/29.11.2014 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ е отхвърлена молбата на А. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно-производствените правила и издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства и приложените документи относно положението с човешките права в Н..

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият не се явява лично. Назначеният му по реда на ЗПП процесуален представител адвокат Г., поддържа жалбата и моли оспореният акт да бъде отменен. Сочи, че са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец.

Ответникът по жалбата, не се явява и не се представлява.

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.
С молба вх. № УП 1969/14.08.2013 г. до Държавната агенция за бежанците за Х. А., е поискал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Чужденецът е регистриран с регистрационен лист рег. № УП 6691/14.08.2013 г.
Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център - [населено място] по реда на глава VI, раздел II от ЗУБ.
На 16.08.2013 г. с Х. А. е проведено интервю, резултатите, от което са представени в протокол от същата дата с № УП 6691.
На 29.11.2013 г. с Х. А. е проведено повторно интервю, резултатите, от което са представени в протокол от същата дата с № УП 6691.
Видно от писмо № Т - 6675 от 13.09.2013 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т" – Д., Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на Х. А., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.
С решение № 5132 от 04.10.2013 г. е образувано производство за предоставяне на статут на Х. А., на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ. Решението е влязло в сила на 26.11.2013 г.
Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.
Като доказателства по делото са приети справки на дирекция „Международна дейност и ЕФБ" с вх. № 01-1878/12.03.2013 г.и с вх. № 01-1435/03.02.2014 г., относно актуалната обстановка в Н. и разпечатка от сайта на Министерство на външните работи.
Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП-124/29.11.2014 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на Х. А. лично, видно от положения подпис на 21.12.2013 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 27.12.2013 г. /рег. УП 6691/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че Х. А. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Съдът след преценка на доказателствата намира, че Х. А. не е успял да ангажира достатъчно убедителни доказателства, че животът му е поставен в опасност в държавата по произход. Не са ангажирани никакви доказателства, че той основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или

убеждение в държавата си по произход /чл. 8 от ЗУБ/. При проведените интервюта, същият сочи, че не е арестуван, преследван или обвиняван от официалната власт. Според твърденията му, той е участвал в демонстрации срещу президента М. Т., който е спечелил пореден мандат за управление. А. изказва предположение, че ако се върне в Н., животът му ще бъде вероятно застрашен, защото други участници в манифестациите са били арестувани и до момента не се знае къде се намират. Същият не твърди, че срещу него не са отправяни лични заплахи и не му е оказвано насилие. Заявява, че желае да остане в Б., за да търси работа и препитание.

Настоящият съдебен състав не може да възприеме оплакванията на търсещия закрила. Същите не са подкрепени от никакви конкретни доказателства. Нито в интернет, нито в официалните справки, представени от Д. се откриват данни за факти, в подкрепа на доводите на А.. В страната по произход към настоящия момент, няма данни за сблъсъци на етническа, политическа или религиозна основа или за отвличания или изтезания на хора.

От приетите, като доказателство по делото справки вх. № 01-1878/12.03.2013 г.и с вх. № 01-1435/03.02.2014 г., относно актуалната обстановка в Н., се установява, че в страната законите защитават религиозната свобода, а правителството провежда политика на защита на малцинствата. През 2012 г. е имало кратковременни протести, по повод излъчването на анти-мюсюлмански филм, завършили без насилие. В Н. функционира мюсюлманско-християнски религиозен форум. За разлика от много други африкански държави, в Н. липсват кръвопролитни граждански войни и междуособици. Независимо от това страната остава една от най-бедните в света.

Изложеното мотивира настоящият съдебен състав да приеме, че в държавата си по произход ще бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт /чл. 9 от ЗУБ/.

Предвид на гореизложените съображения, съдът намира, че при издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Същото е издадено от компетентен орган, в предвидената форма и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на Х. А., гражданин на Н. срещу Решение № УП-124/29.11.2014 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ е отхвърлена молбата на А. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на касационно обжалване.